

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4039/2021
03.02.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Богољуб Гачевић, адвокат из ..., против туженог „Аргус турс“ доо из Београда, чији је пуномоћник Јованка Андрејевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3774/20 од 23.07.2020. године, у седници већа од 03.02.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3774/20 од 23.07.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3774/20 од 23.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 21070/19 од 24.12.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца АА, па је обавезан тужени да на име накнаде нематеријалне штете исплати тужиоцу за физичке болове износ од 240.000,00 динара, за душевне болове због умањења опште животне активности износ од 384.000,00 динара, за претрпљени страх износ од 360.000,00 динара, за душевне болове на име наружености износ од 160.000,00 динара, укупно 1.144.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 24.12.2019. године па до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца АА у делу којим је тражио да суд обавезе туженог да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати износе преко износа досуђених у ставу првом изреке пресуде и то за физичке болове преко досуђеног износа износ од још 210.000,00 динара, за душевне болове због умањења опште животне активности преко досуђеног износа за износ од још 336.000,00 динара, за претрпљени страх преко досуђеног износа износ од још 1.240.000,00 динара и за душевне болове због наружености преко досуђеног износа износ од још 240.000,00 динара са законском затезном каматом од дана доношења пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиље ББ, па је обавезан тужени да на име накнаде нематеријалне штете исплати тужиљи за физичке болове износ од 360.000,00 динара, за душевне болове због

умањења опште животне активности износ од 544.000,00 динара, за претрпљени страх износ од 280.000,00 динара, укупно 1.184.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 24.12.2019. године па до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле у делу којим је тражила да се обавезе тужени да тужиле на име накнаде нематеријалне штете исплати износе преко досуђених износа и то за физичке болове преко досуђеног износа износ од још 590.000,00 динара, за душевне болове због умањења опште животне активности преко досуђеног износа износ од још 476.000,00 динара, за претрпљени страх преко досуђеног износа износ од још 140.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана доношења пресуде до коначне исплате. Ставом петим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се обавезе тужени да тужиоцима солидарно исплати накнаду штете на име осигураног ризика до износа динарске противвредности у износу од 5.000 евра по средњем курсу банке на дан плаћања, а за разлику преко овог износа до укупно досуђеног износа. Ставом шестим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се тужени обавезе да сваком од тужилаца на име накнаде материјалне штете сразмерно неискоришћеном туристичком аранжману исплати износ од по 5.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 25.09.2004. године као дана настанка штете па до исплате. Ставом седмим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле ББ за накнаду материјалне штете, па је обавезан тужени да тужиле на име накнаде материјалне штете исплати износ од 16.903,10 динара са законском затезном каматом почев од 01.10.2004. године па до исплате. Ставом осмим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле за накнаду материјалне штете којим је тражила да се тужени обавезе да јој исплати износ од још 4.225,90 динара, а до траженог износа од 21.129,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.10.2004. године па до исплате. Ставом деветим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима надокнади трошкове парничног поступка у износу од 760.250,00 динара са законском затезном каматом почев од дана наступања услова за извршност пресуде па до исплате, док је у делу потраживања тужилаца за законску затезну камату на трошкове поступка почев од дана пресуђења па до наступања услова за извршност пресуде тужбени захтев тужилаца одбијен.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3774/20 од 23.07.2020. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у делу става првог изреке којим је обавезан тужени да тужиоцу АА на име накнаде нематеријалне штете исплати за физичке болове износ од 144.000,00 динара, за душевне болове због умањења опште животне активности износ од 288.000,00 динара, за претрпљени страх износ од 144.000,00 динара и за душевне болове на име наружености износ од 104.000,00 динара са законском затезном каматом почев од пресуђења 24.12.2019. године до исплате, делу става трећег изреке којим је обавезан тужени да тужиле ББ на име накнаде нематеријалне штете исплати за физичке болове износ од 200.000,00 динара, за душевне болове због умањења опште животне активности износ од 408.000,00 динара, за претрпљени страх износ од 200.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 24.12.2019. године па до исплате, као и у ставу седмом изреке. Ставом другим изреке, одбијена је жалба тужилаца, па је потврђена првостепена пресуда у ставу другом, четвртном, петом, шестом и осмом изреке. Ставом трећим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца АА којим је тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде нематеријалне штете исплати износе ближе наведене у овом ставу изреке. Ставом четвртим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става трећег изреке, тако што је

одбијен тужбени захтев тужиље ББ којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име накнаде нематеријалне штете исплати износе ближе наведене у овом ставу изреке. Ставом петим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка, тако што је обавезан тужени да тужиоцима исплати износ од 526.812,50 динара, са законском затезном каматом од наступања услова за извршење пресуде до коначне исплате. Ставом шестим одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију против става првог и петог, због погрешне примене материјалног права и предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Нижестепени судови су делимично усвојили тужбени захтев тужилаца на име накнаде нематеријалне штете, јер су утврдили да је тужени одговоран за штету причињену тужиоцима, као организатор путовања, на основу одредбе члана 859. и 866. Закона о облигационим односима, услед чега су применом одредбе 200. досудили новчану накнаду на име претрпљене нематеријалне штете. Поступајући према цитираној законској одредби, Врховни касациони суд није прихватио одлучивање о посебној ревизији, јер у конкретном случају нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса, ни правна питања у интересу равноправности грађана, нити има потребе за уједначавањем судске праксе и за новим тумачењем права. О праву тужилаца нижестепени судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о захтевима са сличним чињеничним стањем и правним основом. Ревизијом се неосновано указује на другачију одлуку суда, јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став. Из наведеног следи да не постоји неуједначење судске праксе на начин на који се то указује ревизијом.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. става 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 11.01.2005. године, први пут пресуда је укинута решењем од 05.07.2019. године, а побијана другостепена пресуда донета је 23.07.2020. године. Вредност предмета спора побијаног дела у односу на тужиоца је 680.000,00 динара, а у односу на тужиљу 824.903,10 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у којем вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић